

ספור: שמעון בן שטח והמרגלית
מבחן האמונה וקידוש השם!
מאת מיזם "תפלה באהבה"

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן שֵׁטַח
הָיָה צַדִּיק וְחָכָם גָּדוֹל.

הוּא אָהַב אֶת ה' שֵׁם וְאֶת
הַתּוֹרָה בְּכָל לְבוֹ וְנַפְשׁוֹ.

כָּל יָמָיו הָיוּ מְלָאִים בְּאוֹר
שֶׁל תְּפִלָּה וְאַמוּנָה.

יום אחד, התלמידים של שמעון בן שטח רצו לעזר לרבים.
הם יצאו לדרך כדי לקנות לו חמור, כשביידם הכסף שלו.
לפני שיצאו, הם התפללו להשם שיצליחו בשליחות.

הַתְּלִמִּידִים הִגִּיעוּ לְשׁוּק
וּמָצְאוּ חֲמֹר מְצִיין
מֵאֶצֶל אָדָם גּוֹי.

הֵם שָׁלְמוּ לוֹ אֶת
הַכֶּסֶף הַמָּלֵא
וְהִיָּשָׁר כֶּפֶי
שֶׁסָּכְמוּ.

הֵם הָיוּ שְׂמֵחִים וְהוֹדוּ
לַה' עַל הָעֲזָרָה בִּקְנִיָּה!

בְּשִׁמְחָה רַבָּה, הֵם הֵבִיאוּ אֶת הַחֲמֹר לְשִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטָּח. הֵם חָשְׁבוּ
שֶׁהַשְּׁלִיחוֹת הַסְתִּימָה בְּהִצְלָחָה, וְשֶׁהַנָּשִׁים שָׁמַע אֶת תְּפִלָּתָם. אֲךְ
וְשֶׁהַנָּשִׁים שָׁמַע אֶת תְּפִלָּתָם. אֲךְ אִזּוֹ, קָרָה מִנְּשֶׁהוּ מִפְתִּיעַ מְאֹד...

פְּתָאוּם! עַל הַחֲמֹר
שִׁקְנוּ... מִנְשֵׁהוּ נוֹצֵץ!

הֵם מְצָאוּ שָׁם שִׁרְשֻׁרָת
עִם אָבִיו יִקְרָה וּמִיֶּחֱדָת
בְּיֹתָר.

הַנֶּשֶׁם זֶמֶן לָהֶם נִפְסִיּוֹן
גָּדוֹל מִן הַנְּשָׁמִים.

מָה עוֹשִׂים עַכְשָׁיו?

שִׁמְעוֹן בֶּן שָׁטָח אִישׁ הָאֲמֵת,
שָׁאֵל מִיָּד אֶת תַּלְמִידָיו:

"הֲאֵם הַגּוֹי שֶׁמָכַר אֶת הַחֲמוֹר
רָאָה שֵׁשׁ אֶת הָאָבִן הַיְקָרָה?
אוֹלֵי הוּא פָּשׁוּט שָׂכַח אוֹתָהּ?"

הַתַּלְמִידִים לֹא הָיוּ בְּטוֹחִים כָּלֵל.

פֶּסֶק רַבִּי שְׁמַעוֹן:
"אִם אַתֶּם לֹא בְּטוּחִים,
זֶה לֹא שְׁלָנוּ!"
"אַנְחֵנוּ עֹכְשׁוֹ הוֹלְכִים
לְהַחְזִיר אֶת הָאָבֶן הַיְקָרָה!"
"הַתּוֹרָה שֶׁל הַנֶּשֶׁם מְלַמֶּדֶת
אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת הֶכִי יִשְׂרָאֵל
נְשִׁישׁ, בְּלִי לְקַחַת מָה
שֶׁלֹּא שִׁיךְ לָנוּ."

הַתְּלִמִּידִים יָצְאוּ מִידֶרֶךְ הַחֲזָרָה לְגוֹי.
הֵם שָׂמְחוּ מְאֹד בְּזָכוֹת לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה,
וַיֵּדְעוּ שֶׁהַנֶּשֶׁם שָׂמַח בְּמַעֲשֵׂים שֶׁל יוֹשֵׁר וְאִמָּת.

כְּשֶׁהִגִּיעוּ לַגּוֹי, הֵם אָמְרוּ לוֹ בְּגִאָוָה כִּיהוּדִים:
"אַנְחֵנוּ קִנִּינוּ מִמֶּךָ חֲמוּר, אָבֵל לֹא קִנִּינוּ אָבֹן יִקְרָה שְׁעָלֵינוּ!
הִנֵּה, קַח אֶת זֶה בַּחֲזָרָה."
הַגּוֹי הָיָה בְּהֶלֶם!

הַגּוֹי שָׁמַח מְאֹד מְאֹד!
הוּא הָיָה בְּטוֹחַ שֶׁהָאָבִן הַיְקָרָה
הָלָכָה לְאִיבֹד לְתַמִּיד.
הוּא לֹא הֶאֱמִין שֶׁיֵּשׁ בְּעוֹלָם
אֲנָשִׁים כָּל כָּךְ יִשְׂרִים
שֶׁמַּחזִּירִים אוֹצָר כָּזֶה.

מִתּוֹךְ הַתַּפְעָלוֹת וְהַתְרַגְּשׁוֹת רַבָּה,
צָעַק הַגּוֹי אֶת הַמִּשְׁפָּט שֶׁכָּלְנוּ גֵּאִים בּוֹ:

"אֵיזוֹ תוֹרָה יֵשׁ לַיהוּדִים,
אֵיזָה חֻכָּמִים גְּדוֹלִים יֵשׁ לַיהוּדִים!"

וְכָךְ נַעֲשֶׂה קְדוֹשׁ הַנֶּשֶׁם גָּדוֹל וְעָצוֹם בְּעוֹלָם כָּלֹו!

מה למדנו ממבחן האמונה?

מה עשה תלמיד חכם?

החזיר אותה מיד, כי התורה
מלמדת אותנו יוה ושר
ללא פשרות!

מה אנשים רגילים היו
בעושים?

היו לוקחים את האבן לעצמם,
כי במילא שלמו על החמור.

יְלָדִים אֲהוּבִים, הַשֵּׁם בּוֹחֵן גַּם אוֹתָנוּ בְּחַיֵּי הַיּוֹם-יוֹם.
כִּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מִתְנַהֲגִים בְּיֶשֶׁר, מִחֲזִירִים אֲבִדוֹת וְלֹא נוֹגְעִים בְּמָה
שֶׁלֹּא שָׁלָנוּ – אֲנַחְנוּ מְפִיצִים אֶת הָאֹר שֶׁל הַשֵּׁם בְּעוֹלָם!

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת קְדוּשַׁת הַשֵּׁם.
שְׁנִלָּךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, נְשַׁמַּח אֶת בּוֹרֵא עוֹלָם,

וְנִהְיֶה כְּלָנוּ "חֲכָמִים גְּדוֹלִים" כְּמוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן שִׁטָּח וְתַלְמִידָיו!
אָמֵן!